

WOJEWODA MAZOWIECKI

Warszawa, dnia 25 kwietnia 2014 r.

LEX-I.4131.39.2014.MPZ

Rada Miasta Legionowo
ul. marsz. Józefa Piłsudskiego 47
05-120 Legionowo

Rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 91 ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645 i poz.1318 oraz z 2014 r. poz. 379)

stwierdzam nieważność

§ 5 pkt 6 w zakresie słów „przebywających w środowiskach patologicznych,” § 5 pkt 10 od słów „ lub pochodzących ze środowisk patologicznych”, § 5 pkt 11, § 6 pkt 3, § 8 Załącznika do uchwały Nr XLI/557/2014 Rady Miasta Legionowo z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miejskiej Legionowo.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 marca 2014 r. Rada Miasta Legionowo podjęła uchwałę Nr XLI/557/2014 Rady Miasta Legionowo z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miejskiej Legionowo.

Obowiązek uchwalenia takiego programu wynika z art. 11a ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz.U. z 2013 r., poz. 856), natomiast szczegółowy zakres regulacji

zawarty jest w dyspozycji ust. 2-5 ww. artykułu. Obecne brzmienie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt zostało nadane ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. Nr 230, poz. 1373). Jak wynika z uzasadnienia do projektu ustawy zmieniającej (druk nr 4257), nowelizacja spowodowana była koniecznością uregulowania kwestii praw zwierząt w obliczu zmian zachodzących w mentalności społecznej i wzmocnienia odpowiedzialności gmin za zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom. Zasadniczym *novum* jest wprowadzenie obowiązku uchwalenia przez gminy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności w określonym trybie oraz szczegółowe wyliczenie zadań, które powinny być objęte programem - takie rozwiązanie nie pozostawia gminom swobody wyboru działań.

W świetle art. 11a ust. 2 i 5 ustawy o ochronie zwierząt program obejmuje:

- zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt,
- opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie,
- odławianie bezdomnych zwierząt,
- obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt,
- poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt,
- usypianie ślepych miotów,
- wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich,
- zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt,
- wysokość środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków.

Nadto program może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie.

Ustawodawca w art. 11a ust. 6 i 7 ustawy o ochronie zwierząt ustalił także sposób procedowania nad projektem programu, wskazując, że projekt programu przygotowuje wójt (burmistrz, prezydent miasta). Projekt programu winien zostać przekazany do zaopiniowania: właściwemu powiatowemu lekarzowi weterynarii, organizacjom społecznym, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, działającym na obszarze gminy oraz dzierżawcom lub zarządcom obwodów łowieckich, działających na obszarze gminy (uprawnione podmioty w terminie 21 dni od dnia otrzymania projektu programu wydają opinie o projekcie, przy czym niewydanie opinii w tym terminie uznaje się za akceptację przesłanego programu).

W toku przeprowadzonego postępowania nadzorczego, organ nadzoru stwierdził, że uchwała XLI/557/2014 Rady Miasta Legionowo została podjęta z istotnym naruszeniem prawa. W

kwestionowanej uchwale znalazły się zapisy wykraczające poza delegację ustawową wskazaną powyżej.

Za niezgodny z prawem należy uznać zapis - § 5 pkt 6 Załącznika do uchwały w części dotyczącej sterylizacji i kastracji zwierząt przebywających w środowiskach patologicznych. Ustawa ogranicza obowiązek sterylizacji i kastracji do zwierząt bezdomnych w przebywających schronisku dla zwierząt. Brak podstaw prawnych do finansowania tego typu działań w stosunku do zwierząt przebywających w środowiskach patologicznych, w szczególności ze względu na fakt, że ustawa o ochronie zwierząt takiego pojęcia nie przewiduje. Ponadto zdaniem organu nadzoru tego typu kategoryzowanie zwierząt ze względu na miejsce ich przebywania nie ma podstaw prawnych, a pojęcie wprowadzone przez uchwałę ma charakter pojęcia niedookreślonego. W tym miejscu należy podkreślić, że program uchwalony na podstawie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt jest programem opieki nad zwierzętami bezdomnymi, zatem w akcie tym nie mogą znaleźć się zapisy dotyczące zwierząt przebywających w środowiskach patologicznych, nie są to bowiem zwierzęta bezdomne.

Uwzględniając powyższe stwierdzenia za nieprawidłowe należy uznać, również zapisy przepisu § 5 pkt 10, który rozciąga usypianie ślepych miotów na psy „pochodzące ze środowisk patologicznych”.

Z tych samych względów należy przyjąć, że brak jest podstaw do przeprowadzania zabiegów kastracji w stosunku do psów i kotów przebywających w środowiskach patologicznych (§ 6 pkt 3 Załącznika do uchwały).

Zdaniem organu nadzoru, przewidziane w przepisie § 5 pkt 11 Załącznika do uchwały, uregulowania dotyczące działań operacyjnych Straży Miejskiej i Policji w zakresie egzekwowania od mieszkańców miasta skutecznej opieki nad zwierzęciem, nie mogą być uregulowane kwestionowaną uchwałą w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi. W przypadku nieprawidłowego sprawowania opieki nad zwierzętami właściciel może ponosić odpowiedzialność przewidzianą w przepisie art. 77 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz.U. z 2013 r. poz. 482 z późn. zm.), natomiast zakaz wprowadzania do obrotu zwierząt domowych na targowiskach, targach i giełdach wynika z przepisu art. 10a ust. 1. pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt.

Zdaniem organu nadzoru, uregulowanie w przepisie § 8 Załącznika do uchwały problematyki postępowania ze zwierzętami podejrzanymi o chorobę zakaźną przekracza delegację ustawową zawartą w przepisie art. 11a ustawy o ochronie zwierząt. Kwestie postępowania w takich przypadkach regulują bowiem przepisy ustawy z 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz.U. z 2008 r. nr 213, poz.1342 z późn. zm.) a także rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 7 stycznia 2005 r. w sprawie zwalczania wścieklizny (Dz.U.z 2005 r. Nr 13, poz.103). Zgodnie z przepisem art. 44 cytowanej ustawy *W celu zwalczania*

chorób zakaźnych zwierząt podlegających obowiązkowi zwalczania powiatowy lekarz weterynarii, w drodze decyzji, może nakazać odosobnienie, strzeżenie lub obserwację zwierząt chorych lub zakażonych albo podejrzanych o zakażenie lub o chorobę.

Mając na uwadze istotny cel ustawodawcy związany ze wzmocnieniem odpowiedzialności gmin za zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom należałoby uznać, iż wskazane wyżej przepisy Załącznika do uchwały Nr XLI/557/2014 Rady Miasta Legionowo z dnia 26 marca 2014 r. w sprawie przyjęcia Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie Gminy Miejskiej Legionowo przekraczają delegację ustawową zawartą w art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, co skutkuje obowiązkiem stwierdzenia ich nieważności.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze Gminie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od daty doręczenia, wnoszona za pośrednictwem organu, który skarżone orzeczenie wydał.

Informuję, że rozstrzygnięcie nadzorcze wstrzymuje wykonanie uchwały, w części objętej rozstrzygnięciem, z mocy prawa, z dniem jego doręczenia.

WOJEWODA MAZOWIECKI
[Podpis]
Marek Karłowicz